

● ÚVODNÍK

Rizikové Vánoce?

Také Josef vyšel z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, neboť byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, svou snoubenkou, která byla těhotná. Stalo se, když tam byli, že se naplnily dny, aby porodila. I porodila svého syna, toho prvorozeného, zavinula ho do plenek a položila do jeslí, protože pro ně nebylo místo v útulku pro počestné.

Lukáš 2,4-7

Normálně není běžné, že bychom přemýšleli o Vánocích jako o něčem, co přináší riziko. Jako o něčem, co je nebezpečné. Pokud pomíneme nebezpečí, že se nám rybí kost zapíchne do krku (ještě že už ryby o Vánocích několik let nejím), a nebo, že chytne vánoční stromek od svíčky či od prskavky, pak toho zase až tak moc nehrozí. Jasně že ještě existuje riziko, že se nám udělá špatně z velkého množství jídla nebo pití, ale to by se v křesťanských rodinách tolik stávat nemělo.

Přesto je počátek a vznik Vánoc spojen s rizikem. A to dokonce s dost velkým rizikem.

Marie riskovala, když se jí ukázal anděl a ona mu uvěřila. Uvěřila mu něco, co bylo nejen proti logice, ale i proti přírodním zákonům. Že totiž počne z Ducha svatého a narodí se jí syn, který se stane Spasitelem lidstva. Josef riskoval, když mu anděl řekl, že má Marii přijmout za svou manželku. Nemá ji propustit, jak původně plánoval, ale naopak ji přijmout.

Pastýři riskovali, když opustili svá stáda a šli se poklonit narozenému Mesiáši. Přestali dělat to, k čemu byli najati a za co placeni, tedy hlídat, a šli do města hledat Mesiáše. Mudrcové riskovali, když se začali honit za hvězdou, věřice, že je doveče ke Spasiteli lidstva. A podobně bychom mohli pokračovat dále. Důležité je ale říci to, že těm všem se jejich riziko vyplatilo. Podobně je tomu i s námi, protože víra je vždy spojena s rizikem. Vždy, když se rozhodneme, že budeme věřit Bohu a udě-

láme něco, co se vzpírá logice, přírodním zákonům, zvyklostem tohoto světa, našim vlastním zvykům, atd., pak je v tom určité riziko. Co když to nevyjde? Co když jsme si to vymysleli? Je možné, že i Marie měla podobné pochybnosti? Asi ano. I ona byla jen člověk. A co Josef, co pastýřové a mu-

Nebojte se! Zvěstuji vám dobrou zprávu o veliké radosti, která bude pro všechny lid, že se vám dnes narodil Zachránce, který je Kristus Pán, v městě Davidově.

drci? Myslím, že na tom byli stejně jako my. Nejednáme podle logiky tohoto světa. Neděláme jen to, co nám samotným přináší prospěch, ale děláme to, co po nás chce Bůh. Je v tom riziko, někdy dost velké riziko, ale vždy se to vyplatí. Vždy se vyplatí Boha poslouchat.

Marii se narodil Ježíš a Josef byl při tom, když se to stalo. Pastýřové a mudrci našli v Betlémě Mesiáše a poklonili se mu.

S námi je to stejné. Vždy, když se rozhodneme věřit Bohu, tak se v našem životě něco stane. Naše víra roste a sílí. A víru všichni potřebujeme. Potřebujeme hodně víry. Protože víra je něco, co přemáhá tento svět. Všechnu nenávisť, zlobu, zoufalství a hřích tohoto světa. A svět se dostává do situace, kdy budeme víru velmi potřebovat. Pro sebe i pro ostatní kolem sebe. Přeji vám tedy v tomto smyslu velmi rizikové Vánoce.

Petr Kácha

● SLOUPEK

Dny dobrých zpráv jsem si užila! Možnost pozvat přitele na setkání s Bohem při příležitosti kulturního zážitku mě nadchýná (moc se mi to líbí a jsem nadšená).

Všechny dokonalé dary

jsou od Tvůrce a tak mohou nadání a talenty, které máme, potěšit posluchače a diváky, ale zároveň, jsou-li v podání lidí vydaných Bohu, jim posvětit na cestě. Jaká byla svítivost letošních Dnů můžete zjistit u svých pozvaných sami. Možná tím, že je pozvete i na nějakou další akci, třeba Vánoční. Na Vánoce slyším kolem sebe spíš negativní očekávání s doufáním, že už brzy budou za námi. Jakoby jejich slavení byla povinnost, kdy musíte utratit peníze, které nemáte, za věci, které nepotřebujete. Tak se nenechme zmást marketingovým tažením a oslavujeme v pokoji, poklidu a s radostí příchod Pána Ježíše na svět. Daru z lásky ke spasení každého.

Nanda

Prohlašuji vás mužem a ženou... můžete si aktualizovat svůj profil na Facebooku.

*Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com*

PŘEČTĚTE SI

Dny Dobrých Zpráv	2 - 4
Může na tebe zákonitství?	5 - 8
Proroctví z 6. 11. 2011	9
Chceš být misionářem?	10
Dárek – kalendář z Izraele	11

● DNY DOBRÝCH ZPRÁV

DNY DOBRÝCH ZPRÁV

Zeptala jsem se Luboše Ondráčka, Jardy a Vládi

Líbil se ti 4. ročník DDZ?

Myslím, že se vydařil. Programem i účastí. Uvidíme, jaké bude dlouhodobé ovoce. Přece jenom nám nejde jen o to, aby

přišli lidé na kvalitní program, i když i to je dobré, ale aby začali přemýšlet o Bohu, hledat Ho a aby uvěřili.

Jaká byla letos spolupráce církví v Praze na DDZ ?

Většina věcí se podařila. Drobnosti se pokusíme doladit.

Je vidět, že máme rozdílné obdarování i jako sbory. Třeba 1. sbor AC má vysoké nasazení v modlitbách. To, že modlitební přípravu včetně vedení modlitebních setkání na sebe vzali oni, byla velká pomoc a Petr Sikora, pastor sboru, vedl modlitební s velkým nasazením.

V čem jsme my - KS Praha v DDZ dobří a co nám třeba chybí?

Podařilo se pozvat lidi, regiony výborně zajistily služby na jednotlivých večerech, snad nic zásadního nezaskřípalo.

Velmi nízká byla účast na modlitebních. Na první přišlo z našeho sboru pět lidí, na té nejvíce navštívené nás bylo šestnáct. Vždy se dá říci, že se lidé modlili doma. Snad je to pravda.

Luboš Ondráček

Líbil se ti 4. ročník DDZ?

Myslím, že byl povedený, některé dny byla možná méně šťastná dramaturgie (ve čtvrtěk, kdy chodí obecně nejméně lidí, dát souběžně tak menšinové žánry jako klasickou hudbu a jazz, se ukázalo ne úplně šťastné), ale celkově si myslím, že byl velice dobrý.

Jaká byla letos spolupráce církví v Praze na DDZ ?

Projevila se hlavně asi při přípravě festivalu, 1. sbor AC se ujal modlitební iniciativy a účast na modlitebkách byl opravdu slušná. Jinak to fungovalo stejně dobře jako loni. Vyhlížím to, že se zapojí ještě více sborů.

V čem jsme my - KS Praha v DDZ dobří a co nám třeba chybí?

My jsme přišli s tou myšlenkou (tedy konkrétně Jarda, ale náš tým se ujal realizace), takže určitě je dobré, že držíme vizi. Také nám jde dobře organizace a asi i zvaní svých přátel, mám pocit, že tohle u ostatních sborů moc nefungovalo. A prý jsme také měli lepšího moderátora ☺. Chybí nám větší zápal do modliteb. A asi obecně jsem měl letos pocit, že, jak už to u dlouhodobějších akcí bývá, se nějak ve sboru trochu vytratilo nadšení a elán, tah na branku při zvaní hostů a nadšení z akce. Spíš jsem vnímal jistou setrvačnost a zvyk... ale to s námi asi musí udělat Pán, aby nás pro to zase zapálil do příštích ročníků.

Vláša Vácha

Líbil se ti 4. ročník DDZ?

Ano, mně líbil velmi. Přišlo 930 diváků, upoutávky vysílalo radio Proglas, TWR a Radiožurnál, přijela ČT1 a TV Noe a natočili

reportáž, všichni vystupující dorazili v pořádku a odvedli výbornou práci, získali jsme záštitu ministra kultury.

Jaká byla letos spolupráce církví v Praze na DDZ ?

Letos se přidal sbor Apoštolské církve, její 1. sbor Praha, který nám výrazně pomohl s modlitbami, každou středu ve sboru KS Praha.

Bylo to určitě znát na přípravách a průběhu celého festivalu.

Jako vloni se účastnila Církev bez hranic. Připravili pěkný sál a pozvali jazzmana a houslového virtuóza.

V čem jsme my - KS Praha v DDZ dobří a co nám třeba chybí?

Děkuji regionům Palmovka, Východ, Sever, Střed a Západ, které zajišťovaly pořadatelskou službu.

Myslím, že náš sbor je schopný rozjíždět větší akce, protože naše finanční i lidské zdroje jsou veliké.

Zatím jsme nepoznali moc společné modlitby.

Jarda Sloboda

Den první GINA

Službu má Sever. Modlíme se spolu a těšíme se. Jaký bude 4. ročník DDZ se dozvíme v tomto týdnu. Dny příprav a přímluv skončily, je to tady!

Pět minut před začátkem jsem šla vyzvědět, jaká je nálada v kapele. „Tréma, jako vždycky“, přiznávají se. „Spadne to z nás, až začneme hrát“, dodává Jiřina Markovová, neboli Gina. Členové doprovodné Alešanky přizvukují. Mají zkušenosti hlavně z džezových klubů, kam

jsou často zváni. Kapela, dnes ve složení rodiny Bílých a baskytaristy Denise Chabibullina, vydala už dvě CD a vyhrála dvakrát festival „Moravský vrabec“. Začínáme! Hlediště je plné tak do poloviny, ale to je dobré, asi sto lidí. Festival Dny Dobrých Zpráv zahájil Jarda Sloboda spolu s Vlášou Váchou. Přivítali hosty a formou dialogu publiku sdělili základní informace. Potom jsme společně odpočítali: 3, 2, 1, teď! Mně se to líbilo. Hudba se střídala s přiměřeně dlouhými promluvy Giny. Kapele to dobře šlapalo a Jiřina měla co říct. Její projev byl civilní a upřímný. Život není lehký, ale i v těžkostech je možné vsadit na Boží odpuštění a lásku. To byla ta dobrá a silná zpráva: Bůh odpouští nám a Jiřina odpustila těm, kdo jí ublížili. Jde to: Přijmout odpuštění a odpustit.

Den druhý FYZIKÁLNÍ ŠOU

„V úterý je Tyc, bude narváno, podržte mi místo pro známé?“ Takové a další podobné rozhovory jsem slyšela před DDZ opakovaně. Bylo to opravdu tak. Plno, ale seděli všichni kromě těch, co raději stáli, aby jim nic neuniklo. Pořadatelé (region Východ) vše s přehledem zvládali a ani hasič, který byl povinně přítomný, neměl práci. Tyc předváděl nadšenému publiku, že Bůh svět stvořil dokonale a nádherně. Pokusy se „spícím“ vakuem, s přeléváním těžkého plynu a s vlnami zvukovými, světelnými, elektromagnetickými i tlakovými se dařily. Na závěr, jak jinak, vystřelil pan profesor raketu po domácku vyrobenou z pet - lahve.

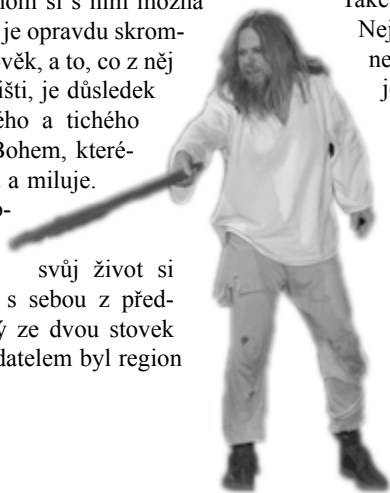
Pan profesor přednáší na univerzitě, po školách pořádá vzdělávací šou a také vědecky bádá. Je členem mezinárodního týmu, který vyvíjí „neviditelný plášť“. To není fór z šou, ale pravda, a tak se těším, až nám jednou pan profesor při představení zmizí.

Den třetí VÍTA MARČÍK

No to tedy bylo! „Divadlo je dobrodružství“, říká Víta. Nejvíce to pocítili diváci v první řadě, ale nejen oni. Marčíkovo vystoupení, to

je smršť zážitků, pocitů a emocí, kdy máte buď pusu roztaženou v úsměvu, nebo dokořán otevřenou údivem. Divadlo jednoho odrbaného, zarostlého herce, několika beznohých loutek a jedině multifunkční kulisy musíte zažít a prožít. A přitom, když jsme se před vystoupením modlili, působil jako tichý a celkem nesmělý kluk. (Že je už dvojnásobným dědečkem mě opravdu ani nenapadlo). Svým vystoupením nás vtáhnul do radosti z hraní, z „blbnutí“, ze života. Postupně zaangažoval okolo deseti diváků a kdyby to prostor jeviště dovolil, hráli bychom si s ním možná všichni. Víta je opravdu skromný a tichý člověk, a to, co z něj tryská na jevišti, je důsledek jeho pokorného a tichého ducha před Bohem, kterého poslouchá a miluje. Takovou dobrou zprávu o naději i pro svůj život si mohl odnést s sebou z představení každý ze dvou stovek diváků. Pořadatelem byl region Palmovka.

Den čtvrtý SMYČCOVÉ KVARTETO

Nikoli „vážná“, ale klasická hudba, jak nám na úvod připomněl Vlád'a, nemá v pořadajících sborech tolik příznivců. Ale na počtech nezáleží a těch několik desítek posluchačů přišlo právě na tuto komorní hudbu. Mile a příjemně je přijali pořadatelé z regionu Střed. S tleskáním nás Zdeněk Mann, zakladatel kvarteta Simeon, trochu převezl. Kvůli „výchové“ publika byl v úvodu vyzván, aby všem vysvětlil, kdy se už může tleskat. Očekáva-

la jsem, že zdůrazní klasicky slušné tleskání na závěr každé skladby. Ne po každé větě, jak to někdy neznalí posluchači „špatně – trapně“ dělají. Zdeněk ale naopak připustil nový trend ve světě klasické hudby: „Tleskej si, kdy chceš“. Tak se někteří nadšenci této netradiční novoty chytili a tleskali vždy, když se muzikanti odmlčeli. To ale byla, podle mně, jediná vada na kráse. Zdeněk prokládal skladby Suka, Haydna a Dvořáka vyprávěním o jejich životě a hlavně vlivu víry na jejich tvorbu. Vyprávěl, jak Josef Suk vždy zdůrazňoval, že talent má od Boha. Také jsme se dozvěděli, jak tehdejší kritik Nejedlý Suka kritizoval, že jeho skladby nemají sílu a předpovídal, že knihy Nejedlého se budou číst stále, ale na Suka se zapomene. O Haydnovi se ví, že byl oddaným katolíkem a svá díla začínal „in nomine Domini“ – ve jménu Páně a končil je provoláním slávy Bohu. Měl prý velký smysl pro humor a některé mše napsal tak rozverně a radostně, že je biskup zakázal jako „světské“. O Dvořákovi Zdeněk Mann řekl, že v jeho hudbě je znát láska k lidem a k Bohu a také národní citění. Také proto byl pozván do Ameriky, aby vedl konzervatoř a budoval národní americkou kulturu. Dvořákova hud-

ba je tak oblíbená, že můžeme předpokládat, že někde po světě neustále zní jeho symfonie. Je dobré vědět, že slavní představitelé našeho národa byli křesťané – takže zase jedna dobrá zpráva!

Nanda

Den čtvrtý SCOTT BROOKINS

Čtvrteční večer patřil i jazzové hudbě v podání Scotta Brookina z USA. V paláci Casa Gelmi se sešlo asi čtyřicet nadšenců, kteří usedli ke stolům a nechali se vtáhnout do tajů jazzové hudby. Scott se s námi podělil jak o známější písně, tak o písně z jeho vlastní tvorby. Z nich alespoň jmenujme velmi živou píseň „Java, jazz, Jesus“. Mimo hudbu se s námi Scott podělil o příběhy z vlastního života a vyprávěl i o své službě, která se rozprostřela od Států, přes Evropu až po Afriku.

Vlád'a Vácha

Den pátý DEEP INSIDE

Deep Inside nebyla pro naše posluchače asi příliš známá kapela. Asi proto se sešla v paláci Casa Gelmi jen necelá padesátka diváků. Skupina pěti mladých lidí kolem 20 let z Třince se věnuje ve svém sboru především chvalám. Přesto jejich koncertní repertoár kromě pár vyloženě chválicích písní obsahuje autorské písně, kde je sice vyjádřena láska k Bohu, ale nejsou to typické chvály. Mile překvapila mladičká zpěvačka Romana velmi dobrým výkonem. Navíc měli velmi dobře sladěné aranže s frontmanem a zpěvákem kapely Arturem. Vůbec po hudební stránce předvedla kapela obstojný výkon. Podařilo se jim i zvednout ze židlí zhruba třetinu diváků. Jen škoda, že poté, co se k tančícím a pohupujícím se divákům přidal i Jarda Sloboda se Staškem Bubikem, kapela oznámila blok pomalejších písní a vyzvala diváky k tomu, aby si zase sedli. Vůbec prokládání písní slovem nebylo moc zdařilé. To ale bylo způsobeno jejich mládím a mladé publikum si mohlo odnést dobrou zprávu o milujícím Bohu, i když někdy zakomponování evangelia do jejich koncertu působilo trochu šroubovaně.

Vlád'a Vácha

◀ Deep Inside

● DNY DOBRÝCH ZPRÁV

Den šestý **ALEXANDER SHONERT**

Sobotní večer patřil v paláci Casa Gelmi závěrečnému koncertu DDZ. Houslový virtuóz Alexander Shonert hrál pro téměř šedesát posluchačů ze svého programu „Židovské housle“, a to jak slavné „klasické“ židovské melodie, tak i skladby ze své tvorby. Kromě typicky židovských melodií předvedl Alexander také několik bombónků. Třeba skladbu „Židovská maminka“, kterou zahrál po způsobu J. S. Bacha, nebo skladbu z repertoáru G. Gershwina. Poslední skladbou (před přídávkem) pak byla Shonertova „Fantazie na téma Karla Hašlera“. Ve většině

skladeb Alexandra doprovázela na piano jeho maminka, paní Shonertová. Oba si vysloužili nadšený aplaus.

Vláďa Vácha

Den šestý **TOUCH OF GOSPEL**

Už potřetí na závěr festivalu, jako třešnička na dortu, přijel zazpívat plzeňský gospel. „Vždycky si to moc užijeme“, řekl šéfdirigent Michal Beránek. A já dodávám: „My taky“. Troufám si to tvrdit za asi stovku letošních návštěvníků Komunitního centra Sv. Prokopa ve Stodůlkách, kde DDZ již tak trochu tradičně končily. Pořadatelé z regionu Západ vytvořili přátelské zázemí pro hosty i účinkující. Dokonce s občerstvením! Gospel, to jsou chvály Boha, a tak pro to, aby dobré zprávy zněly do uší i srdcí, stačilo Michalu Beránkovi přeložit pro publikum stěžejní myšlenky písní. Na zpěvácích bylo jasně znát, že to, co zpívají, i opravdově žijí, a proto žádná další slova tato zpívaná evangelizace už nepotřebovala. Zvláštní sílu mělo sólo naší pražské sestřičky Alenky Dobrovolné.

Myslím, že nebyť studenými a neemocionálními Čechy, vstali bychom a aplaudovali jí. Na závěr se přidali k souboru i oba pořadatelé Vláša a Jarda a tak byl splněn vloni vyřčený slib, že když nechají opět zpívat Touch of Gospel, mohou si s nimi zazpívat. Obstáli na výbornou! Tak se příště můžeme těšit na dva nové dirigenty?!

Nanda

Ajaj, Michal Beránek nám fakt sebral noty!

To neva, hlavně, že Beránek odnímá hříchy!

Milý čtenáři, napiš, prosím, do redakce i svůj zážitek ze DDZ, e-mail: sd@kaes.cz

Může na Tebe zákonictví?

Při pročítání evangelií mě už jako mladého křesťana zarážel jeden silný kontrast v chování Ježíše. Velká milost k hříšníkům a nekompromisní výroky k zákoníkům a farizeům. Říkal jsem si tehdy, jak je možné, že si nejzbožnější lidé té doby vysloužili tak přísné veřejné napominání od Božího Syna? Později jsem zjistil, že i apoštol Pavel mluví mnohem přísněji ke křesťanům v Galacii než k těm z Korintu, i když u Galatských šlo „jenom“ o návrat k zákonu, zatímco u Korintských k falešnému prorokování a dokonce i krvesmilství! Osobně jsem došel k poznání, že celým Písmem prochází linie příběhů, ve kterých jejich hlavní hrdinové řeší základní otázku: „Jsem pod zákonem, anebo

pod milostí?“ Metaforicky by se dala tato otázka položit i takto: „Jím ze stromu poznání dobrého a zlého, anebo ze stromu života?“ Podle mého názoru je správný postoj každého křesťana k milosti a zákonu jedním z nejdůležitějších znaků opravdové zbožnosti. V praktické rovině si každý umí vyhodnotit, zda by raději bydlel s milujícím člověkem (který třeba nemá na mnoho věcí jednoznačné odpovědi), anebo s člověkem, který ví, jak má všechno správně vypadat (ale je kvůli tomu nelaskavý a hnidopišský). U obou kategorií takových lidí je jiná motivace ke konání skutků. Člověk „pod milostí“ koná skutky proto, že jej Ježíš zachránil. Člověk žijící „pod zákonem“ koná skutky, aby byl zachráněn. Určitou subva-

riantou lidí žijících „pod zákonem“ jsou ti, kdo uvěřili v Krista jako Spasitele a Pána, přijali jeho vykoupení od hříchů zadarmo, ale pak po svém obrácení začali „vykupovat“ (ospravedlňovat) svůj každodenní život před Bohem skrze své skutky podle nějakého svého „zákona“ (i když už ne dle toho Mojžišova).

V tomto článku se pokusím popsat, že kromě správného či nesprávného postoje k zákonu či milosti a odpovídající vnitřní motivaci křesťanova srdce, je ve hře démonická moc, která nás chce přinutit, aby naším pánem nebyl Ježíš (a jeho milost), ale otročení zákonu a související výkon v podobě konání skutků, jež by nás v našich očích měly ospravedlňovat. ■

Struktura království temnoty v ČR

V Životě víry číslo 4/2011 jsem psal o duchu mamonu (resp. chudoby), který je součástí démonické struktury nad Českou republikou. Její část jsme zahlédli se skupinou přímluvců při sérii prorockých podnětů na podzim roku 1996. Bůh nám tehdy ukázal, že Praha jako hlavní město České republiky je z hlediska království temnoty ovládána démonickými mocnostmi zákonictví, svévole, mamonu a smilstva, jejichž pozice tvoří něco jako pilíře trůnu knížete smrti. Toto zjevení nezávisle potvrdil prorocky obdarovaný vedoucí z Jednoty bratrské v Liberci, který měl téměř identické zjevení ve stejném čase.

že si to nezasloužil a že se dostává na svobodu navzdory svému předchozímu odsouzení dle zákona a díky svrchovanému rozhodnutí hlavy našeho státu. Věřící člověk může přistoupit k výše uvedenému příkladu konfliktu světské spravedlnosti s institutem

prezidentské milosti také s určitou duchovní aplikací. Písmo říká, že jsme všichni zhřešili a není, kdo by byl bez viny před Bohem. Dle Božího zákona nemá nikdo výmluvu a všichni jsme odsouzeni ke ztrátě obecnosti s Bohem (vězení ve věčném zatracení). Trest je zasloužený. Navzdory našemu hříchu a odsouzení ze zákona dostáváme zadarmo možnost dostat se z vězení díky Ježíši Kristu, který za nás celý trest „odseděl“. Stačí jen uvěřit, uvědomit si, že jsem seděl po právu (pokání) a vyjít z vězení (už nehřešit).

Ve výše uvedeném jednoduchém příkladu jsem se snažil vykreslit kontrast mezi zákonem a milostí. Jak už jsem napsal, pojem „milost“ bývá lidmi intuitivně chápán správně. Horší je to ale s jeho praktickou aplikací, když má někdo „z milosti“ něco přijmout, nebo něco „z milosti“ udělat či dát. U pojmu zákon je to skoro obráceně. Pojmu „zákon“ většina lidí obsahově nerozumí, ale intuitivně jsou celý život vychovávaní, že je „něco za něco“ podle „zákona“.

Pro pochopení působení ducha zákonictví v době Ježíšově je důležité si zodpovědět otázku, co mají pisatelé Písma na mysli, když mluví o zákonu. Předkládám několik možností odpovědi. Může jít o:

Pět knih Mojžišových (Tóru v užším slova smyslu);

celý Starý zákon (tj. Tóru, Spisy i Proroky);

Desatero přikázání;

Zákon Mojžišův zaznamenaný v 5 knihách Mojžišových a ústní tradici, která jej doplňuje, vykládá a rozvádí do dalších podrobností zachycených později v Talmudu.

Zmatky mezi teologickými, resp. překladatelskými a právními pojmy jsou založeny tím, že slovu „tóra“ byl kdysi překladateli ve většině jazyků jednoznačně přiřazen pojem „zákon“, i když znamená spíše „právo“ (tj. soubor zákonů a jiných právních předpisů jako jsou v dnešní době vyhlášky, nařízení vlády, atd.) nebo prapůvodně snad dokonce „naučení“ (směrnice). Když mluví Ježíš o zákonících a farizeích v Mt 23, má pod pojmem „zákon“ na mysli evidentně možnost označenou pod písm. d), tj. Mojžišův zákon včetně ústní rabínské tradice.

Pojmu „zákon“, resp. jeho ustanovením (hebrejsky „tóra“, řecky „nomos“), přiřazuje Písmo několik různých funkcí, jako např.: zjevení Boží moudrosti a spravedlnosti (Dt 4,6-8); zdroj úspěšného a dlouhého života na zemi (Dt 4,32-40); zdroj vzdělávání pro budoucí generace (Dt 6,4-25); soubor povinností Izraele jako druhé strany ve smlouvě s Hospodinem (Dt 7,6-16); zdroj odvahy a převahy (Dt 11,22-28); zrcadlo ukazující člověku jeho hřích (Ř 3,19-20) a také např. vychovatel k poznání hříšnosti (Ga 3,22-25). Žádná z těchto funkcí ale neříká, že by zákon mohl být zdrojem spásy. Novozákonní verše zdůrazňují, že hlavní funkcí zákona je poukázat na hřích, vychovávat k vědomí, že potřebujeme záchranu. Tedy v žádném případě nelze od zákona čekat to, co může dát jedině milost.

Pojem „zákon“ v Písmu

Pojem „milost“ bývá vcelku jasný věřícímu i nevěřícímu. Obě skupiny vnímají, že jde o něco nezaslouženého, něco, co dostáváme zadarmo a co má vysoce kladnou hodnotu. Nevěřící si pojem „milost“ může představit třeba takto: Podle našich zákonů je nějaký pachatel odsouzen např. k vězení (ztrátě svobody). Může mít pocit, že měl dostat nižší trest (nebo žádný, nebo jiný než vězení), ale nic s tím nenadělá (pokud vyčerpá již všechny zákonné opravné prostředky). Když pak v průběhu výkonu trestu dostane milost od prezidenta republiky, je mu jasné,

Zákoníci (resp. farizeové) a zákonictví v době Ježíšově

Farizeové a zákoníci usilovali o to, aby se Boží zákon se všemi podrobnostmi tradovanými ze strany otců stal vůdčím činitelem veškerého veřejného i soukromého života. Nešlo jim jen o ustanovení zákona zachycená v Písmu Mojžišem a proroky, ale stavěli na pozdější ústní rabínské tradici, kterou povýšili na úroveň stejné závaznosti jako písemný záznam knih Písma. Byli přesvědčeni, že mesiášské Boží království bude uskutečněno, jakmile bude národ aspoň jediný den opravdově dodržovat zákon (včetně pravidel plynoucích z ústní tradice). Za učitele zákona byl pokládán jen ten, kdo se zákonu po dlouhá léta učil, dosáhl předepsaného věku 40 let a byl i jinými učiteli uznán a ke svému úřadu zřízen modlitbou a vzkládáním rukou, takže lze mluvit o jakési zákonické ordinaci. Pro tyto mistry zákona se vžil čestný titul „rabbi“ (v překladu „učitel“ nebo „mistr“), jímž byl často osloven i Ježíš. Velká většina zákoníků patřila ke straně farizejské, která uchovávala a dotvářela tradici, kterou pokládala za neoddelitelnou součást zákona. Farizejské přesvědčení a zákonická funkce byly v praxi do té míry spojeny, že se v novozákonních spisech brzo ustálilo pevné spojení „zákoníci a farizeové“ (Mk 7,5; Mt 5,20; 12,38; 15,1; 23,2; 13-29; L 6,7; 11,53; J 8,3).

Ježíš řekl, že spravedlnost těch, kdo chtějí vstoupit do Božího království, musí o mnoho převyšovat spravedlnost zákoníků a farizeů (Mt 5,20). Nejkomplexněji sám Ježíš charakterizuje zákoníky a farizeje v Matoušově evangeliu, 23. kapitole (doplňeno Lukášem v 11,37-54). V této kapitole Ježíš pronesl sedmkrát úsloví „běda vám“ (když nepočítáme „běda“ ze 14. verše, který se objevuje v různoceních). Je to nejpřísnější promluva ke konkrétní skupině lidí, kterou v Novém zákoně můžeme nalézt.

V prvním „běda“ (verš 13) Ježíš napomíná náboženské pokrytce, že zavírají království Nebes, sami do něj nevstupují a ostatním nedovolují. V druhém „běda“ (verš 15) Ježíš poukazuje na neúčinnou evangelizaci, která z nově obrácených dělá dvakrát horší syny pekla, než jsou oni sami. Třetí „běda“ (verš 16) pojednává o neschopnosti zákoníků a farizeů rozpoznat, co je důležité, a jejich vychytralost, když se snaží relativizovat závazky lidí vůči Bohu. Čtvrté „běda“ (verš 23) je podobné jako třetí. Ukazuje puntičkářství náboženských pokrytců při stanovování desátek z máty a kopru a jejich současné zanedbávání milosrdenství a věrnosti. V pátém „běda“ (verš 25) Ježíš kárá snahu o vnější (kulturní) čistotu a zanedbávání čistoty vnitřní. Šesté „běda“ (verš 27) je o podobném tématu – kontrastu vnější formy spravedlnosti (jako obilného hrobu) a vnitřní

bezzákonnosti (jako mrtvých kostí a jiných nečistot uvnitř hrobu). Sedmým „běda“ (verš 29) dokončuje Ježíš napomínání s poukazem na rafinovanost jejich pokrytectví, které tvrdí, že by proroky oni sami nikdy nezabíjeli, prokazují zabítým počtu stavěním pomníků, i když jsou přirozenými potomky těch, kdo je zabíjeli, a tak nemají žádnou jinou kvalifikaci než jejich otcové. Ježíš zákoníky a farizeje častoval velmi nelichotivými tituly jako „pokrytci“, „synové pekla“, „slepí vůdcové“, „blázni a slepci“, „hadi, plemeno zmijí“.

Ježíš nakonec předpověděl, že od nejzbožnějších lidí své doby (zákoníků a farizeů) bude mnoho trpět (Mt 16,21). Další z charakteristik zákoníků je zapsána u Lukáše 7,29-30, ve které je přičteno za spravedlnost celníkům a prostým lidem, že se nechali pokřtít od Jana, a tak uznali Boha za spravedlivého, zatímco zákoníci a farizeové tento Boží záměr s jejich životy odmítli (a tak svou spravedlnost povýšili nad spravedlnost Boží). Z Mk 3,22 zase vyplývá, že zákoníci neměli duchovní rozpoznání o tom, co dělal Ježíš v Duchu svatém, a vydávali to za ďáblovu dílo. V Mk 7,6-13 vystihuje Ježíš zhoubnou podstatu zákonictví slovy: „Opustili jste přikázání Boží a držíte tradici lidí.“ a „Rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou jste předali, a takových podobných věcí činíte mnoho.“ Nakonec při ukřižování stáli zákoníci a farizeové po boku zločinců ukřižovaných s Ježíšem a společně se Ježíšovi posmívali. („Jiné zachránil a sám sebe zachránit nemůže. Je králem Izraele, ať nyní sestoupí z kříže a my v něho uvěříme.“ atd. – viz Mt 27,41-44)

Charakteristiky ducha zákonictví

Před více než 15 lety jsem byl součástí skupinky modlitebníků, kteří dostali sérii podnětů od Pána, jak se modlit za Prahu, resp. Českou republiku. Jedním z podnětů byla charakteristika ducha zákonictví, který tvoří jeden z pilířů struktury království temnoty v naší zemi. Pokusím se stručně přiblížit jeho poznávací znaky i způsoby, jak napadá jednotlivce či sbory či světské instituce. Tento nečistý vliv nám byl v jednom vidění ukázán jako dlouhý, starý a jedovatý had. To mě inspirovalo k hledání souvislostí mezi hadem a stylem překrucování Božího slova, které vede k zákonictví.

O hadu se dočteme (viz např. Gn 3; 2K 11,3), že byl nejvychytralejší z polní

Z Ježíšových „běda“ zákoníkům i z titulů, které jim přidělil, vyplývá, že zákonictví je jeden z nejnebezpečnějších vlivů, který ohrožuje pravou zbožnost (lásku k Bohu a bližním). Je to síla, se kterou Ježíš bojoval během své služby až do ukřižování, a se kterou bojovala i prvotní církev, když se evangelium rozšířilo mezi pohany (viz např. diskuse o nutnosti obřízky a zachovávání Mojžišova zákona). Je potřeba si uvědomit, že pojem zákoník neznamená sám o sobě nějaký negativní titul, vždyť šlo o znalce (učitele) Písma! Dokonce se dočteme, že sám Ježíš posílá proroky a moudré zákoníky k izraelskému lidu (Mt 23,34). Proto je potřeba rozlišovat „zákonictví“ v jeho duchovně negativním zabarvení a titul „zákoník“, resp. „být zákoníkem“, což může mít i veskrze kladný význam (připomínám, že Ježíše samotného obyčejní lidé titulovali jako zákoníka).

Zákonictví, jak je Ježíš popisuje v Mt 23 a jak je zachyceno i na dalších místech v evangeliích či v některých Pavlových spisech (např. Galatským) by se dalo stručně charakterizovat takto: Jde o postoj k psanému Božímu slovu a souběžné lidské tradici, který mezi nimi nerozlišuje, přidává k tomu, co řekl Bůh, mnoho lidského a nesplnitelného, staví lidem plnění zákona nad lásku k Bohu a bližnímu, vede k formalismu, pokrytectví, falešnému náboženskému výkonu a pocitům viny. V důsledku vyvolává dojem, že spásu si můžeme zasloužit plněním zákona. Jde o přístup, který je základem každého falešného náboženství od „Kaina až po dnešek“. Kromě doktrinnální stránky má zákonictví také svůj duchovní démonický zdroj, který mu dodává energii, resp. falešnou horlivost a zápal a koordinuje zákoníky mezi sebou, i když se třeba osobně příliš neznají.

zvěře a že skrze něj Satan obelstil Evu (a tím i Adama). Satan to provedl přesvědčivým zkomolením Božího slova. Věřím tomu, že Satan má ve své démonické říši své zástupce, kteří v této kompetenci pokračují. Rozumím tomu tak, že duch zákonictví je jeden z nich a má za úkol měnit významy slov, komolit a překrucovat Boží slovo, povyšovat lidské nápady na úroveň Božích principů a vytvářet z toho doktríny, které odvádějí věřící od Boha jako osoby k Bohu jako systému pravidel (zákonu). V době Ježíšově Jan Křtitel plamenně napomínal farizeje a saduceje (obě skupiny měly mezi sebou zákonickou elitu) slovy: „Plemeno zmijí! Kdo vám ukázal, jak utéci před nadcházejícím hněvem?

...“ (Mt 3,7). Když tentýž výraz použil Ježíš poprvé, nemluvil již k farizeům a saduceům, ale pouze k farizeům (viz Mt 12,22-34). Stalo se tak poté, co ho falešně obvinili, že vyhánění démonů v moci Belzebula. Druhé, ještě zesílené, „hadi“ oslovení je adresováno také pouze farizeům (a jejich zákoníkům) – viz Mt 23,33 („hadi, plemeno zmijí“). Vypadá to, že saduceové, byť byli teologicky méně zdatní než farizeové (nevěřili např. na vzkříšení nebo na anděly), se nakonec nezapojili do snahy Ježíše ukřižovat, byli méně určení lidskou tradicí a více otevření Boží milosti. Je evidentní, že Jan i Ježíš oslovovali těmito nelichotivými výrazy náboženské elity, které propadly zákonickému přístupu k Bohu a lidem.

Duch zákonictví je svým způsobem primitivní (podobně jako had), ale neskutečně účinný. Proto není dobré jej podceňovat. Jeho hlavní kompetencí je stereotypně, ale velmi účinně převádět Slovo Boží milosti na nové a nové nepřijemné povinnosti. Je to „kriteriální“ (zdrojový) duch, který navozuje „špatnou akustiku“, v níž člověk vnímá Boží i lidské slovo posunutě. Kazatel říká slovo milosti, posluchač je ale vnímá jako nové povinnosti. Bůh říká přikázání ve smyslu „nemusíš hřešit“ a „můžeš žít svatě (dávám ti tuto milost v Kristu)“, duch zákonictví transformuje na „nesmíš zhřešit“ a „musíš žít svatě“ ve smyslu „ze skutků budeš ospravedlněn“. Je velmi nebezpečný, protože mění význam (vyznění) slov a „přeznačkovává“ hodnoty a emoce v poselství. Závažnost jeho působení spočívá v tom, že „kází“ slovo, které je hlavním prostředkem, jak k nám Bůh mluví, jímž šíříme evangelium a navzájem se budujeme.

Duch zákonictví (coby „duchovní had“) jedná v zásadě dvěma způsoby, a to duchovním „uštknutím“ a zastrahováním (uhranutím, očarováním). „Jed zákonictví“ působí paralýzu rozhodování (vše je příliš komplikované), soudnosti (těžko se rozlišují podstatné věci od detailů) a dýchání (vyčerpání a chuť se vším praštit), podobně jako ochromuje přirozený jed kobry nebo zmije. „Uštknutý“ tímto duchem ztrácí dech (někteří lidé zasažení tímto duchem mívají bolesti na prsou) a obecně s Duchem svatým (Bůh je z neznámých důvodů daleko). Místo Boží blízkosti má „uštknutý“ v dosahu pouze pravidla, která musí plnit, aby obstál. Navíc mívá strach se se svým stavem někomu svěřit, aby nebyl odsouzen, protože svou hodnotu odvozuje ze správných skutků. To vše jej vede do bludného kruhu pokrytectví. Jed ducha zákonictví má dvě složky, které se projevují jako falešná výkonnost a pokrytectví. „Uštknutý“ tímto duchem trpí buď hyperaktivitou, anebo výčitkami, že není aktivní. Bojí se přiznat a začíná život v pokrytectví. Dráždí ho lidé žijící z milosti. Je nervózní, když ostatní neplní pravidla tak jako on.

Tento duch vyvolává v lidech pocity, že když nebudou plnit nějaký svůj nebo sboro-

vý či jiný církevní zákon, přijde trest nebo osudové nepořehání. V konečném důsledku vede tento duch od odsouzení až ke smrti. Ve styku s lidmi naplněnými milostí může člověk zasažený nebo zhypnotizovaný duchem zákonictví projevovat až zuřivý vztek (viz např. kamenování Štěpána, Sk 7,54).

Zákonictví dává přednost pravidlům před vztahem s Tvůrcem pravidel, nahrazuje největší Boží přikázání (miluj Boha a bližního) za svá přikázání, snaží se, aby byl život pro pravidla (nikoli pravidla pro život), preferuje morálku (poznání dobrého a zlého) před láskou (stromem života).

Může zasáhnout církve či místní sbory dvěma způsoby: a) přes vedoucí, kteří potom zákonictví šíří „od kazatelny“, b) přes členy

*„Uštknutý“ tímto duchem trpí
buď hyperaktivitou,
anebo výčitkami,
že není aktivní.*

sboru, kteří falešně obviňují církev, že je zákonická, i když jsou zákoníci spíše oni sami, ale kombinací vlastního zákonictví a pomluvami vedoucích jsou schopni přiotrávit celé společenství. Tento duch bývá podporován falešnými prorocstvími (a někdy i falešnými proroky), kteří žijí a prorokují „pod zákonem“ a šíří kolem sebe pocity viny a odsouzení. Zasažení společenství „zezdola“ se často špatně rozpoznává, protože vlivní řadoví „zákoníci“ dokážou otrávit ovzduší natolik, že to může vypadat, že za vše mohou zákonictvím „nezasažení“ vedoucí. Ti se potom brání a nakonec mohou opravdu použít i nějaký „zákonický“ trik proti svým neférovým kritikům. Mnohem vážnější situace ale nastává, když jsou zákonictvím „nakaženi“ vedoucí.

K čemu může dojít, pokud jsou vedoucí „uštknuti“ duchem zákonictví? Jimi vedené společenství (rodina, skupinka, sbor, denominace, ale také světské instituce jako jsou soudy, ministerstva, firmy aj.) může být vystavováno stále formálnějšími pravidly, která však nepřinášejí milost, radost a pokoj. Pravidla jsou definičně bez života, protože život přináší Duch. Lidé jsou systémem pravidel buď tlačeni do výkonu a časem se vyčerpávají, nebo jsou stále ubitější a prázdnější od marné snahy dodržovat zákon. „Zákonem“ v současném světě může být jakýkoli závazný soubor pravidel, který sám o sobě nemusí být špatný (existují samozřejmě také výslovně špatné soubory pravidel), ale pod vládou zákonictvím nakažených vedoucích se může stát nástrojem manipulace, vyvolávání strachu a v krajních případech až duchovního (nebo duševního) teroru.

Velmi typickým novodobým příkladem zákonictví je povýšení zjevení J. Smitha a následné lidské tradice u Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů (mormonů). Byť formálně uznávají Bibli jako Boží slovo, zjevení svého „otce zakladatele“ a jeho knihy Mormon fakticky povyšují nad Boží slovo a naplňují tak charakteristiku Ježíšových slov „Opustili jste přikázání Boží a držíte tradici lidí.“, resp. „Rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou jste předali.“ V časopisu EURO (č. 1/2011) vyšel článek „Svět v depresi“, který se zabývá zvýšeným požíváním antidepresiv v posledních letech ve světě. Američtí vědci zjistili, že státem, který konzumuje nejvíce antidepresiv (dvakrát více, než činí průměrná spotřeba v USA), je mormonský Utah. Prezident Asociace psychiatrů v Utahu Curtin Cuning si myslí, že „v Mormonsku existuje sociální, kulturní a náboženské očekávání, (rozšířené především mezi ženami), že všechnu bolest, kterou na nás kladou strasti světa, je třeba skrýt za maskou spokojené vyrovnanosti. A na všechno zlé, co k nám přichází, je třeba říci spokojené Ano. Já musím být perfektní, protože paní Smithová odnaproti také všechno zvládá, a to má třikrát více dětí než já. V Utahu se od vás prostě očekává, že jste šťastný. Pokud šťastný nejste, není něco v pořádku. Selháváte.“ To je velmi výstižná charakteristika, kam zákonický přístup k tradici vede. Vzhledem k tomu, že zákon (ani tradice) není zdrojem radosti, pokoje (života), musí se dotýčný přetvařovat, aby to tak alespoň vypadalo. Když už je přetvářka moc dlouhá nebo násilná, sáhne k pilulce antidepresiva, která pocit spokojenosti alespoň nakrátko nasimuluje. A duch zákonictví dále „přitahuje šrouby“ zacyklení: výkon – pokrytectví – vysílení – beznaděj – výkon ...

Lidé určení zákonickým přístupem k pravidlům nesnášejí „vanutí Ducha svatého“, protože jim ruší zaběhané pořádky. Mohou se cítit ohroženi něčím, čemu plně nerozumí, sami to tak nezakoušejí, nevidí, nemají to pod kontrolou. Pokud takovému vedoucímu záleží více na jeho slávě před lidmi než na konání Boží vůle (kterou přijímá z osobního obecnství s Ním), nepozná, když Bůh navštíví jeho skupinu nebo sbor a může se také stát, že nakonec bude Boží dílo vydávat za satanské působení. Začne používat výroky z Písma k obhajobě svého postoje, a pokud odmítne moudrost shůry „ochotnou nechat se přesvědčit“, zůstane mu pocit, že „ví, že má pravdu (a nebude o tom diskutovat)“.

Naštěstí existují opačné příklady, kdy Boží milost přemůže i velké zákoníky - viz příklad apoštola Pavla nebo Sk 6,7: „Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také velký zástup kněží byl poslušný víry.“ Žel, v dějinách jsou spíše zaznamenány případy, kdy „nové víno“ přišlo jako nabídka od Boha, ale lidé raději zůstali „starými měchy“ a nepřizpůsobili Božímu navštívení své staré způsoby. Mnoho různých

ných Božích hnutí, která začala v milosti, postupně zatuhla, institucionalizovala se, a postupně, když začal ubývat život, objevilo se více nařízení, pravidel, směrnic a někdy se v Bohem inspirovaném hnutí nakonec usadil zákonický duch.

Duch zákonictví se snaží zasáhnout také všechny další instituce, které pracují se slovem a pravidly, např. justici, zpravodajství,

Jak poznám, že jsem tímto duchem zasažen?

Většina křesťanů velmi rychle a dle svého poznání „správně“ diagnostikuje, co všechno dělají ostatní špatně. Umím si představit, že po přečtení tohoto článku mnoho křesťanů rázem „prohlédne“ a zjistí, kde všude se projevuje duch zákonictví na všech jiných lidech než na nich samotných. Doporučuji proto nejdříve diagnózu vlastního života pomocí několika jednoduchých otázek. Ostatní křesťany (včetně vašich vedoucích) nechte, prosím, v péči jejich milujícího nebeského Otce a nekádrujte každého z okolí podle tohoto článku, abyste se tak nestali nechtěným nástrojem ducha zákonictví.

- Od čeho odvozuješ svou jistotu v oblasti spasení?
- Co je tvým hlavním zdrojem radosti?
- Vadí ti lidé plní milostí?
- Proč dodržuješ pravidla?
- Očekáváš, že když nečeš Písmo nebo se nějakou dobu nemodlíš, že budeš potrestán? Proč?
- Jsi nervózní, když ostatní neplní pravidla tak jako ty?
- Vyčítáš lidem, že nenesou stejné břímě jako ty?
- Víš konkrétně, co po tobě Bůh ve tvém

politiku, a to především důrazem na formální a procesní stránku. Své by o tom mohli vyprávět odsouzení, které poslali za mříže soudci kvůli formálním chybám v obhajobě, nebo poškození, kteří se nedovolali spravedlnosti, protože soudce propustil kvůli procesní klíče násilníka na svobodu. Než se podařilo formální pochybení napravit, byl už viník mimo dosah justice.

životě chce? Anebo to odvozuješ jenom od všech obecných ustanovení Písma, ke kterým se při svém čtení dostaneš?

- Porušuješ pravidla, která sám(a) stanovuješ?
- Slyšíš od kazatelny nové a nové povinnosti, které musíš plnit?
- Pokud ano, myslíš, že je příčinou kazatel, nebo ty jako posluchač?
- Kdo/co tě usvědčuje z tvých hříchů (pravidla nebo Duch svatý)?
- Co je podle tebe důležitější - zákon nebo spravedlnost?
- Odpouštíš jiným lidem rád(a) a ze srdce? Proč?
- Byl jsi spasen milostí nebo ze skutků?
- Když jsi spasen milostí, čím dál dokonáváš své spasení? Skutky nebo milostí?
- Zakoušejí lidé ve tvé přítomnosti svobodu, anebo sevření?
- Kdy jsi naposledy prožil(a) odpuštění?
- Kdy jsi naposledy sám(a) někomu ze srdce odpustil(a)?
- Kdy jsi naposledy zažil(a), že jsi od Boha něco dostal(a) z milosti?
- Kdy jsi naposledy někomu něco dal(a) jen tak (z milosti)?

Existuje na zákonictví nějaký lék?

Jednou z hlavních protilátek na zákonictví je přijímání Boží milosti a její prokazování. To říká svými slovy apoštol Pavel v Ga 2,20-3,1: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. Neodmítám milost Boží, neboť jestliže spravedlnost je ze Zákona, potom Kristus zemřel nadarmo. Ó, nerozumí Galatáné, kdo vás očaroval, vás, kterým byl před očima vykreslen Ježíš Kristus ukřižovaný?“

Kristus vyprázdnil prokletí zákona a dal pokyn: „Následujte mě!“ Necháš-li si cokoli, co nepatří Kristu, přilepi se na to dříve či později zákonictví a bude tě nutit plnit pravidla nepočítající s živým a zajímavým se Bohem.

Pamatuj si přesně Boží slovo a hlavně jeho „ducha“, nenech se oklamat a nedopusť, aby tvá mysl (dle 1 K 11,3) ztratila nevinnost a odvrátila se od upřímné oddanosti Kristu.

Proklamuj a modli se Boží slovo na toto téma (např. J 1,17, Ef 2,8-9, Ř 4,4-5).

Žij vědomě a trvale z Boží milosti a ve světle s ostatními sourozenci. Nedopusť, abys vůči jiným vystupoval jako zákoník.

Vychovávej ty, kdo jsou ti svěčeni ve zdravém učení o milosti a identitě v Kristu a pěstuj v nich imunitu proti zákonictví.

Dej pozor, aby ti učení o milosti nebylo pláštikem pro lenost, neochotu a vlažnost, rozlišuj zákonictví a život v řádu (v souladu s dobrými pravidly).

Vyznej Bohu jako hřích, pokud ses nechal zatáhnout pod skutky zákona a obnov svou zbožnost z milosti.

Pokud se setkáš se zákonictvím, rozlišuj, jde-li o vliv zezdola (od členů společenství nebo od tebe samotného), nebo seshora (od vedoucích), a také jestli jde o náhodný, lokální nebo regionální vliv.

Může na tebe zákonictví?

A ještě dlužím odpověď na otázku z nadpisu tohoto článku. V démonické struktuře nad Českou republikou úzce spolupracuje duch svévole s duchem zákonictví. Přetahují se o vliv nad lidmi, kteří jsou sváděni k věčné smrti. Duch zákonictví se snaží lidi odvrátit od Boží milosti a naordinovat jim život „pod zákonem“, a tím je přivádět ke smrti. To hrozí každému – i věřícímu, který začal správně z Boží milosti. Vždyť křesťané z Galacie nám jsou příkladem začátku „z Ducha“ a pokračování „z těla“ způsobeného uhranutím (očarováním) duchem

Zákonictví dává přednost pravidlům před vztahem s Tvůrcem pravidel

zákonictví. Stačí si ponechat něco, co nepatří Kristu, vytvořit si kolem toho nějaké ospravedlňující pravidlo a můžeš si být jist(a), že se na to dříve či později přilepí zákonictví a bude tě nutit plnit pravidla nepočítající s živým a zajímavým se Bohem. Jediná zaručená prevence je brát pravidelně Boží milost jako svůj pokrm i lék proti zákonictví.

Prosím každého čtenáře, aby také rozlišoval a dával pozor na rozdíly mezi lidmi melancholickými (se sklonem k řádu) a cholerickými (se sklonem ke spontánnosti), resp. mezi obdarovanými (učitel vs. prorok), atp. Každý má jiné pojetí řádu a svobody. Co je pro jednoho zákonický přístup, může být pro druhého životadárny řád, a ne každý apel na život v řádu je zákonictví.

A ještě jedno upozornění na závěr. Když věřící člověk zjistí, že je zasažen zákonictvím, má dvě možnosti. Zprvce může ze zákonických postojů činit pokání, uvědomit si, že je spasen z milosti, radostně znovu „skočit“ do Boží náruče jako milované dítě a zůstat v jeho řádu (a konat z Boží moci jeho vůli). Nebo si může říci, že ta pravidla, co předtím ve své vlastní síle dodržoval, jsou nanic, a otevřít se působení ducha svévole coby falešné náhražky svobody (a dělat si, co chce). Pokud čtenáře sužuje zákonictví, přeji mu vítězství podle první varianty. Druhá varianta je totiž „z louže pod okap“ nebo jiným slovy od jednoho démonského trapiče (zákonictví) ke druhému (svévůli, o ní napíšu podrobněji v některém z příštích čísel).

Miloš Kačírek

*Vedoucí prorocko-modlitebního týmu Křesťanského společenství Praha
Předseda správní rady Mezinárodního domu modliteb v Praze
Vedoucí prorockého hnutí „orlů“*

● NA CO SE DÍVÁME A CO ČTEME

Zaříkávač koní

Velká část moderních filmů má snahu udržet pozornost diváka akčností scén a nečekanými zvraty v příběhu. Zaříkávač koní je z poněkud jiného soudku. Děj zde běží velmi pomalu. Jediná dramatická scéna je krátce po začátku.

Dvě dospívající dívky Grace a Judit si při vyjízdě na koních povídají o „holčičích“ věcech. Při přejíždění zasněžené silnice se Juditin kůň splaší a projíždějící nákladní automobil jej i s dívkou při smyku zachytí a usmrtí. Při snaze pomoci kamarádce jsou Grace i její kůň Pilgrim nákladákem srazeni také. Když se Grace probudí z narkózy, zjistí, že má amputovanou dolní část levé nohy.

Grace (Scarlett Johansson) se zhroutí celý život a odmítá komunikovat s okolím. Její zoufalá autoritativní matka (Annie – Kristin Scot Thomas) je zpočátku zcela bezradná, ale brzy si s manželem uvědomí, že cesta k úplnému vnitřnímu uzdravení dcery vede přes uzdravení milovaného Pilgrima. Ten je ale poraněný, událostmi vystresovaný, nikdo s ním nic nesvede a odborníci doporučují jeho utracení. Annie tedy naloží dceru neustále stávkující proti všemu a proti všem i nezvladatelného koně a vydá se na více než tisíc mil dlouhou cestu za takzvaným zaříkávačem koní.

Na ranči se obě setkají s velmi srdečným přijetím. Také však i se zprávou, že léčba nebude trvat pár hodin, ale možná i mnoho týdnů a výsledek není zaručený. Klíčem k úspěchu je stoprocentní spolupráce s budoucím jezdcem. Grace je tak nucena odhodit masku ublížené osudem a přijmout se takovou, jaká je. Kvůli své nepřítomnosti v zaměstnání

Annie mezitím přijde o pozici šéfredaktorky prestižního časopisu. Poprvé po mnoha letech tak má možnost se na chvíli zastavit a poupravit žebříček životních hodnot. Začne se měnit její vztah nejen ke Grace, ale i k Tomu Bookerovi (Robert Redford)

Zaříkávač koní je romantickým dramatem. Díky pomalejšímu tempu je ve stose-

mdesáti minutách dostatek prostoru nejen na nádherné záběry stále ještě divoké přírody v Montaně, ale i na to, co se v akčnějších snímcích často dostává do pozadí. Řeč očí, řeč rukou, mimika obličejů, to všechno je propracované do detailu a přirozeně zapadá do děje. Na všechno je zde dost času a místa. Film je tak vynikající relaxací pro toho, kdo hledá v dnešní uspěchané době chvíli na zastavení a nadechnutí. Síla příběhu se ale podle mne zbytečně tříští ve dvou rovinách. Do romantické, kde mladá maminka se jen ztěžka brání vztahu s Tomem, a do té, kde se rozvíjí vztah mezi Grace a jejím koněm.

Film byl natočen v r. 1998 v režii Roberta Redforda, který si zde zahrál i jednu z hlavních rolí - zaříkávače. Zřetelně nejlepší výkon zde ale podala Scarlett Johansson v roli Grace. Pro ni to byl odraz k další kariéře. V malé, ale pěkné roli zde hraje Sam Neill jako její otec. Hodnocení na ČSFD je velmi slušných 74 %.

Na DVD je možné toto milé pohlázení na duši sehnat již od 100 Kč. Nedávno šel v televizi a případným zájemcům mohu poskytnout legální nahrávku.

Pavel Rosecký

● ZE ŽIVOTA SBORU

Celosbor v listopadu

Sešli jsme se na závěr DDZ, doufám tedy, že přišli i někteří z hostů. Jak uvěřil, nám povyprávěl Petr Homolka z regionu Východ.

Honza Knížek s přáteli připravili skvělé chvíle společných chval. Kázal Luboš Ondráček. Zval nás k větší blízkosti s Ježíšem.

„I ty se můžeš dotknout“, řekl nám, když vysvětlil víru a odvalu ženy, která se Ježíše dotkla. (Mtouš 5) Starší KS Praha požehnali na cestu domů sestře Marii Elen Ružičce, která se vrací na delší dovolenou do Argentiny. Nakonec se služebníci a starší modlili za každého, kdo potřeboval.

Nanda

Luboš a Petr žehnají Marii na cestu

Prorocství v neděli na Celosboru 6. 11. 2011

Jste moji milovaní. Do vaší země přijde sláva. Jste připraveni?

Připravte se na můj příchod, navštívení.

Připravte svá srdce přede mnou.

Přijdou proudy živé vody do vašeho národa, do vašich srdcí, srdcí každého člověka, který mě hledá celým srdcem.

Posvěťte se přede mnou, neboť já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.

Toužím horlivě po každém z vás. Jste připraveni na čas mého navštívení?

Posvěťte svá srdce i životy, posvěťte se přede mnou.

Chci vás zapálit, dát nový oheň do vašich srdcí, nový hlad a touhu po mně samotném.

Já přicházím do vaší země, do vašich životů, jako spalující žár.

Žádná nečistota, hřích přede mnou neobstojí.

Chci Vás naplnit svým žářem, který spálí vše nečisté. Má sláva je můj oheň.

Kdo však snese den mého příchodu?

Utečeňák v Kostelci

Tenhle výjezd byl odlišný tím, že s námi jeli dva persky mluvící kamarádi, Jirka Bukovský a Marta Hrabcová, jeden kamarád z Brna, Honza Vaňáček, který byl přes půl roku na misii v nigérijském městě Jos a ještě jedna kamarádka, která s námi jela vůbec poprvé. Hned v úvodu se dali Honza s Jirkou do řeči s nějakými Pákistánci. Dost nás překvapilo, že tam bylo, oproti minulým návštěvám, kdy vévodily zejména ženy, tentokrát více mužů. Podařilo se nám zabavit i děti, takže si mohly ženy nerušeně povídat a vytvářet náušnice. Celý tento den byl velmi požehnaný, ukazuje se, že k některým z nás mají uprchlíci daleko větší důvěru, než na začátku našich výjezdů a můžeme tak vidět i první ovoce naší služby a navazovat bližší vztahy, i když to jde pomalu. Myslím, že je to také dost kvůli tomu, že nezanedbáváme modlitební přípravu a prosíme Boha o požehnání.

Ota Kunzmann ml.

**Další výjezd je v sobotu 10. 12. 2011
Zveme Tě do týmu!**

Kontakt: otakunzmann@seznam.cz

● OZNÁMENÍ

Chceš být misionářem?

ALE...

Nemáš dost peněz,
nechceš cestovat až do Afriky,
nemáš silu učit se jazyk
a přivykat jiné kultuře

- Jsi mladý muž ve věku od 18 do 28 let?
- Máš touhu pomáhat lidem, kteří se sroží skončit se závislostí?
- Chceš si vyzkoušet změnu životního stylu?
- Máš chuť na změnu životního stylu?

Přijď do Betelu, kde pomáháme závislým na drogách a alkoholu skončit se závislostí, začít znovu a vytvářet

Hledáme vydané služebníky, kteří si na základě krátkodobé zkušenosti zamilují Betel a rozhodnou se v něm dělat dobu sloužit. Kdo si Betel nezamiluje, ten listě odejde s cenou zkušenosti!

Nabízíme:

- Krátkodobé pobyt (1-2 týdny) s možností rovněž dlouhodobé služby
- Zajímavé zkušenosti
- Komunitní život (bydlení společně s muži, kteří odvykají ze své závislosti)
- Práci s nábytkem, stěhování a zahradnické práce opět společně s klienty střediska - umí to být dělná
- Stravu, ubytování a pokrytí veškerých životních nákladů
- Kapesné
- Službu mužům závislým na drogách a alkoholu
- Dobrodružství a život z víry

Požadujeme:

- Láskyplný vztah s Bohem
- Pokorný postoj vůči druhým lidem
- Flexibilitu
- Touhu sloužit druhým
- Předpoklady pro týmovou spolupráci
- Řídčský průkaz a umění hrát na hudební nástroj výhodou
- Pozitivní doporučení od pastora, vedoucího mládeže nebo skupinky
- Otevřenost a upřímnost
- Nenáročnost, odvahu a pracovitost

Pokud máte zájem, volejte Petru Tichému na mobil: 603 110 635 nebo 315 694 691

Napiš životopis, svědectví a vše o sobě, co považuješ za důležité včetně adresy a telefonního čísla, na kterém tě můžeme kontaktovat na adresu: Betel Česká republika o. s., U Hřbitova 939, Kralupy nad Vltavou, 27801

Více informací o Betelu najdete na:

www.komunitabetel.cz

Základní škola Heřmánek

Chceme být školou křesťanskou s křesťanskými učiteli, s křesťanským obsahem vyučování, s výukou základních biblických témat, ale také s tím aspektem, že děti budou vedeny k Bohu a k vzájemnému respektu a úctě. V současné době probíhá výuka v 1. ročníku.

Pro všechny rodiče a budoucí zájemce o vzdělávání nabízíme možnost nahlédnout do práce naší školy na **Dni otevřených dveří 15. 12. 2011**. Nahlédnout do našeho vyučování lze po předchozí domluvě na skola@prorodinu.cz.

Od 14 hodin Vás seznámíme s vizí školy, popíšeme Vám denní režim školy, ale také práci v jednotlivých předmětech a odpovíme na Vaše otázky.

Zápisy do 1. a 2. třídy se konají ve čtvrtek 12. 1. 2012 a 19. 1. 2012 od 16 do 18 hodin.

Škola bude přijímat 8 - 10 dětí do 1. ročníku základní školy a 2 děti do 2. ročníku základní školy.

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod

více info

Štěpánka Bláhová

777 576 530

spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

**ZMĚNA VEDENÍ
DOROSTU**

Šestá
Večerní setkání pro mladé,
kde to žije
Oslava narozenin
11.12.2011 v šest hodin
Ortenovo náměstí 34 škola TGM
Praha 7
Vstup zdarma
Tance, scénky
Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
CHRISTA UMPHREY

ADVENTNÍ BOHOSLUŽBA V MNÍŠKU POD BRDY

Srdečně Vás zveme na adventní bohoslužbu
a přátelské posezení u kávy

SOBOTA 10. 12. 2011

ČAS: 16.00 do 17.30

v sále Městského kulturního střediska Mníšek pod Brdy,
ul. V Lipkách 610

KAZATEL: Martin Čunek

CHVÁLY: Jirka Jelínek s kapelou

VEDOUcí SHROMÁŽDĚNÍ: Miloš Poborský

Doprava na místo je jednoduchá: Ze Smíchovského nádraží č. 321
v 15:00 hod. (ověř, prosím, na www.dpp.cz) Cesta trvá 31 minut.

Výstup ve stanici Mníšek p. Brdy náměstí. Pak už jen 10 minut pěšky.

Týdenní kalendář IZRAEL 2012

**52 barevných fotografií z Izraele
s biblickými texty**

Vhodný vánoční dárek za 150 Kč!

K vyzvednutí: Ludmila Hallerová, Ve Vilách 7,
140 00 PRAHA 4 – Michle, tel.: 242 428 814,
mobil: 774 572 671

Hledáme kolegu na pozici servisního technika slaboproudých
zařízení. Požadujeme min. SOŠ, SOU v oboru elektrotechnika
nebo telekomunikace. Více informací: Jakub Jersák, 777886398.

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

24.12.

24. 12. 2011 10:00, Na Žertvách 23
Bohoslužby zajišťuje region Střed. Bude zajištěna služba dětem.

25.12.

25. 12. 2011 16:00, Na Žertvách 23
Kazatel: Tomáš Božovský
Součástí shromáždění bude Večere Páně. Není zajištěn program pro děti.

1. 1.
2012

1. 1. 2012 15:00, Na Žertvách 23
Kazatel: Lubomír Ondráček. Na kratší kázání naváží modlitby za rok 2012.
Bude zajištěna služba dětem.

7.12.

VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ
7. 12. 2011 18:00, Na Žertvách 23

19.12.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ
19. 12. 2011 18:00 – 19:30, Na Žertvách 23

24. 3.
2012

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ
24. 3. 2012 / 26. 5. 2012 / 15. 9. 2012 / 24. 11. 2012, Na Žertvách 23

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
Počet členů: 26/11/18

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 12. 12. v 18:00 u Božovských
Počty členů: 107/25/46

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Žůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 47/5/22
Výstup: Marie Lamrová přestup do Církve Boží

PALMOVKA

Pastor: kolektivní vedení
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 92/15/34
Vstup: Jiří a Petra Jelínkovi (přestup z regionu ČM), Jaroslav Serfel, Pavol Janec
Vyloučení: Marek Veteška
Změny v počtu či scházení skupinek: skupinka Heleny da Costa zrušena

STŘED

Vedením pověřen: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
Počet členů: 92/17/53

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)
Počet členů: 36/1/27
Oprava z minulého SD - Výstup: Martina Vedralová

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 73/11/17
Oprava z minulého SD - Vyloučení: Stanislava Kolářová

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14.
Počet členů: 52/4/26

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu.: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová
Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

